

Transportministeren

Europaudvalget
Folketinget

26. maj 2025
2025-968

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Folketingets Europaudvalg har i brev af 22. maj 2025 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende KOM (2013) 0130 - Forslag til forordning om kompensation og bistand til luftfartspassager ved boarding afvisning og forsinkelser (Passagerrettighedsforordningen), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Claus Jørgensen (SF).

Spørgsmål nr. 9:

Hvordan kan ministeren dokumentere sin påstand om, at der fremadrettet vil blive aflyst færre fly, hvis man ændrer timegrænsen for, hvornår flypassager får kompensation? Der henvises til ministerens udtalelse på europaudvalgsmødet den 21. februar 2025: "Her foreslår Kommissionen at øge tidsgrænsen fra 3 til 5 timer. Regeringen støtter, at man hæver tidsgrænsen til 5 timer. Så skabes der større fleksibilitet og et stærkere incitament for luftfartsselskaberne til at gennemføre flyvninger." (EUU, alm. del - bilag 340, 2024-25).

Svar:

I en rapport udarbejdet for Kommissionen i 2020 om beskyttelsesniveauet for flypassagerers rettigheder i EU fremgår det¹, at passagerer prioriterer pleje og assistance højest, dernæst omlægning for at sikre, at de kan nå deres destination hurtigst muligt, og som tredje prioritet betaling af kompensation. Rapporten er vedlagt nærværende besvarelse.

Jeg finder det derfor væsentligt at pointere, at forordningen om flypassagerers rettigheder er mere end et spørgsmål om retten til kompensation. Forordningen indeholder blandt andet også retten til forplejning, indkvartering, assistance samt omlægning. Disse rettigheder bør derfor indgå i den samlede vurdering af forslaget.

¹ Jf. rapportens Executive summary side vii.

Jeg mener således ikke, at man kan koge revisionen af forordningen om flypassagerers rettigheder ned til kun ét spørgsmål om kompensationstærskler.

Den danske tilgang til forhandlingerne har været, at der skal være en hensigtsmæssig balance mellem passagerernes rettigheder og luftfartsselskabernes forpligtelser.

Ved at hæve tidstærsklen fra tre til fem timer vil det betyde, at luftfartsselskaber får længere tid til at udbedre eventuelle tekniske fejl eller håndtere logistiske udfordringer forbundet med at skaffe fly eller flypersonale, som skal gennemføre den konkrete flyvning. Luftfartsselskaberne vil derved få en højere grad af fleksibilitet til at sikre, at flyvningen gennemføres. Dette gør sig særligt gældende, når rejseforstyrrelsen opstår væk fra luftfartsselskabets base.

Den gældende tærskel på tre timer kan resultere i, at luftfartsselskaber vælger at aflyse flyvninger for i højere grad at kunne isolere rejseforstyrrelsen til den berørte flyvning og derved sikre, at forsinkelsen ikke spreder sig til senere flyvninger i rotationen.

Derudover vil jeg også påpege, at reglerne omkring kompensation har en afsmittende effekt på billetpriserne. Det er altså de passagerer, der ikke bliver forsinket, der betaler for dem, der får kompensation.

Afslutningsvis vil jeg fremhæve, at der med revisionen af forordningen også forventes tilføjet nye eller forbedrede rettigheder til passagererne. I Kommissionens forslag indgår bl.a. bedre mulighed for omlægning og ret til forplejning i ventetiden allerede efter to timers ventetid uanset flyvningens længde. Herudover er der foreslået, at man indfører et delvist forbud mod no-show politikken, som giver passagererne bedre vilkår end hvad tilfældet er i dag.

Det er min vurdering, at en forøgelse af tidstærsklen for retten til kompensation sammenholdt med andre nye og forbedrede rettigheder til passagererne vil medvirke til, at vi finder den rette balance i forslaget.

Med venlig hilsen

Thomas Danielsen